

Murhetta, mutta elämä ja Suomelan toiminta jatkuu

Kesän mittaan olemme saaneet useita murheellisia uutisia. Toukokuussa poistui luotamme Suomelan teatterin mainio näyttelijä ja kalevalamittaisten runojen laatija Piko Virmajoki. Juhannuksen alla lähti ajasta ikuisuuteen Suomelan entinen puheenjohtaja Tuula Piekkari, ja elokuussa saimme suruviestin, että Suomelan aktiivit Tuuli ja Olli Sarjanen ovat menehtyneet liikenneonnettomuudessa Hattulassa. Pidämme poissuolattujen pienessä muistohetken Suomalassa keskiviikkona 24.10. teemaillan alkajaisiksi.

Elokuun lopussa koettiin järkyttävät maas-topalot täällä Malagan ja Marbellan välisellä alueella. Yli 8000 hehtaaria maastoa paloi, moni menetti kotinsa, eläimensä, terveytensä, jopa joku henkensäkin paloisissa. Nyt maisema on paloalueella murheellisen näköinen ja siellä asuneet ihmiset tarvitsevat kaikkea mahdollista apua. Mm. La Leona-kauppa on ottanut vastaan avustuspaketteja, jotka on sellaisenaan lähetetty eteenpäin paloalueella kaiken menettäneille.

Tätä kirjoittaessani ovat syksyn ylioppilas-kirjoitukset alkamassa. Colegio Finlandin yo-kokelaat suorittavat kokeensa tänä vuonna Suomalassa 14.9. - 1.10. Onnea ja menestystä kokeisiin osallistujille sekä opiskeluissa että elämässä!

Kirjoitusten aikana saliin eivät ulkopuoliset saa mennä toimittamaan minkäänlaisia

asioita. Kesäsäilössä olevat laukut saa nousta maanantai-iltana 1.10. klo 18 tai sen jälkeen muuna sovittuna aikana. Annetaan yökokelaille keskittymisrauha!

Suomelan syyskausi alkaa siivous-talukoilla lauantaina 6.10. klo 9 ja talkootanssit vetäistään samana iltana klo 18 alkaen. Toimintapiirit aloittavat maanantaina 8.10. klo 9. Ruhasen Sirpa tulee Suomesta tiistai-iltana 9.10. eikä vielä sinä päivänä venytelyä ole. Keskiviikkona Aleksis Kiven päivänä juhlitaan teemaillalla kansalliskirjailijan myötä myös kauden avajaisia.

Mitä jos jokainen meistä suomalaisista päättäisi, että tästä tulee hyvä kausi? Jos me kaikki olemme varmoja sen onnistumisesta, se onnistuu. Otetaan vastuu onnistumisesta, jokainen omalla sarallaan, niin että kauden päättyessä voimme olla tyytyväisiä tulokseen. Tehdään yhdessä mukava ja toimiva Suomela, mistä jokainen löytää mielekästä tekemistä ja hyviä ystäviä. Asenne ratkaisee.

Aurinkoa syksyyn!

Marjut Hurtig
Suomelan tiedottaja

Jos metsään haluat mennä nyt...

Viime kevättälvella Suomalassa vieraili Ari Sääski Kuhmosta kertomassa Wild Brown Bear -luontomatkailukohteestaan ja ahmoista, karhuista ja susista, joita alueella on mahdollista päästä katsomaan ja kuvaamaan alueelle sijoitetuista piilokojuista.

Tietenkin Suomalainen Sanomien hätäaputoimittaja tarttui tilaisuuteen ja matkusti heinäkuun alkupuolella Kuhmon Vartiukseen. Majoitus- ja ravintolatilat sijaitsivat kauniin Eräsjärven rannalla lähellä Venäjän rajaa. Katselu- ja kuvauskojut oli sijoitettu n. 700 metrin päähän majoitusalueelta suolammen rannalle. Kojuja alueella oli kaikkiaan 14. Alueelle on hyväkuntoinen polku sekä pitkospuut, joita on helppo liikkua. Kuvaus tapahtuu piilokojuista, joita alueella on 14 eri suuntiin sijoitettuna, jolloin on mahdollista kuvata petoja eri taustoja vasten niin

myötä- kuin vastavaloinkin. Ahtaissa kojussa on kerrosvuoteet, tyynyt, makuupussit ja wc-astia. Tilaa ei ole paljoa, mutta kuvaustoimintaa varten ihan riittävästi. Me olimme kojussa numero kolme, jossa tilaa oli kolmisen neliötä, joten ei siellä ainakaan tanssimaan sopinut. Ja jos aikoi eläimiä nähdä tai kuvata, oli hiljaisuus tärkeää. Karhu kuten ahmakin, on kovin tarkka aisteiltaan ja ei tule näkyville jos vähänkin ääniä kuuluu.

Meille sattui helteiset säät, joten kojussa tarkeni olla alusvaatteillaan hien silti pitäen ihon kosteana. Kojulle lähdettäessä annettiin mukaan eväät ja opastettiin kuinka kojulla käyttäydytään. Minulle, joka en ole kaikkein hiljaisimpia, tuotti vaikeuksia olla hiljaa tuo 14 tunnin aika, joka kojussa vietettiin. Vaimo tuskastui ahtauteen ja kuu-

muuteen jo parin tunnin kuluttua. Eihän me maltettu ihan hiljaa olla, mutta onneksi pedot eivät kuiskutteluamme pelästyneet. Noin iltayhdeksältä metsästä tuli lammen rantaan ensimmäinen ahma. Se kierteli etsien syötävää, mutta pakoon oli lähdeittävä, sillä loksien ja varisten yhteishyökkäys pakotti ahman pakenemaan. Lieneekö sitten hakenut äitinsä avukseen, sillä puolen tunnin kuluttua paikalle tallusteli toinen ahma, joka käyttäytyikin jo vähän kiukkuisemmin ja linnut joutuivat väistymään.

Alueella vierailevat ulkomaalaiset kuvaajat ovat paljon kiinnostuneempia ahmasta kuin karhusta. Ahman kuuluu itäeuroopalaisiin lajeihin ja sitä ei tavata muualla Euroopassa. Vähän niitä on Suomessakin, las-kujen mukaan noin 150 yksilöä. Ahma on peto, jota varsinkin poronhoitoalueella vihataan ja niinpä varsin usean ahman tie päättyykin "vahingossa" moottorikelkan alle.

Vasta noin kello kahden aikaan yöllä suon laitaan ilmestyi ensimmäinen karhu, suuri uros, joka arvokkaasti asteli lammen rantaa etsien sinne kätettyjä ruokia. Kauempana suolla vaelteli naaraskarhu, joka tuntui leikkivän juoksennellen ja jopa innostui kiipeämään puuhun. Uros viipyi alueella puolisen tuntia. Sitten se arvokkaasti kääntyi ja lähti tallustelemaan mäenrinteeseen pysähtyen matkalla kihnuttamaan kylkeään männyn runkoa vasten. Kahdella jalalla seisten se katseli ympärilleen, laskeutui maahan ja poistui metsän pimentoon kauempaa tulleen naaraskarhun seurassa.

Itikat eivät kiusanneet, kuumaa oli ja erittäin mielenkiintoista oli seurata eläinten touhua. Harvoinpa sitä pääsee katselemaan suurta karhua parinkymmenen metrin päästä ja ahmakin oli melkein yhtä lähellä. Suosittelen lämpimästi kaikille luonnosta ja suurpedoista kiinnostuneille.

Kuvat ja teksti: Risto Tuulensuu

Pahaa sanottavaa?

Mietin tässä itsekseni; millaista olisi elää maailmassa, jossa ei kukaan puhuisi pahaa toisesta ihmisestä?

Onko niin, että pahan puhumisen taustalla on yritys pönkittää omaa erinomaisuutta. Missä menee tekojen ja sanomisten raja, kun ihminen sortuu arvostelemaan toista ihmistä henkilönä eikä pysy enää asiassa. Se lienee kuin veteen piirretty viiva. Milloin sanomisemme muuttuu loukkaamiseksi? Ettemme enää voi rehellisesti sanoa vain ilmaisseemme mielipidettämme toisen tekemisistä ja sanomisista, vaan arvostelemme jo suoraan ihmistä?

Miten meidän pitäisi muuttua, että voisimme lopettaa pahan puhumisen? Onko olemassa pahan puheen lopettamisen kurseja vai pitäisikö meidän jokaisen pysähtyä keskustelemaan itsemme kanssa?

Jos kyse on heikosta itsetunnosta ja pätemisen tarpeesta, olisiko hyvä yrittää tulla toimeen ensin itsensä kanssa; tunnistaa omat vahvuutensa ja heikkoutensa? Minun mielestäni vahvuuksien kautta kannat-

taa lähteä liikkeelle, koska meillä jokaisella niitä on. Sillä vahvuuksiemme kautta on helpompi lähestyä kehittämistä vaativia heikompia ominaisuuksiamme.

Jos tahdomme elää suvaitsevassa maailmassa, meidän jokaisen on kyettävä olemaan rehellisiä itsellemme. Jokaisen tulisi tunnustaa, että syyllistyy itsekkin pahan puhumiseen. Emme tee sitä tahallamme, mutta on tilanteita, jolloin emme kykene vastustamaan ylitsevuotavaa erinomaisuuttamme. Kanavoimme sen kepeästi niin, että lähipiirimme alkaa nauttia innostuksestamme arvostella jotakin toista, aivan kuin se olisi ajanvietettä.

Niin, siksi kysyn uudelleen; missä menee raja, kun teoista ja sanomisista keskustelu siirtyy persoonaan ja muuttuukin panetteluksi?

Tunnistan itsessäni tuon erinomaisuuden. Välillä kerron mielelläni siitä, miten joku toinen on tehnyt tai sanonut jotain, jota ei olisi missään nimessä pitänyt tehdä tai sanoa. Ensin puhun asiasta, sitten huomaankin jo arvioivani itse henkilöä. Yllättäen asia saa uudet mittasuhteet, jolla ei enää ole mitään tekemistä alkuperäisen asian kanssa.

Minun on helppoa lähteä tielle, jossa oma erinomaisuuteni menee kaiken muun ylitse. Sekö antaa minulle oikeuden arvioida toista ihmistä hänen tekemisten ja sanomisten perusteella?

Kunpa voisimme elää maailmassa, jossa ei olisi tarvetta toisen arvostelulle ja panettelulle. Voisi luottaa omaan itseensä, olla iloinen jonkun toisen onnistumisista. Tukea epäonnistuneita niin, että he jaksavat yrittää uudestaan. Mitä luulet, onko meistä lähtemään tälle uudelle ja positiiviselle mutta samalla ehkä myös vaikealle tielle?

Terveisin

Risto Tervonen

Tuuli ja Olli Sarjasen muistolle

Poissa ovat nyt hyvät ystävämme Tuuli ja Olli. Poissa on Tuulin hymy ja iloinen naurunhelähdys ja Ollin halaus, ystävällinen tervehdys ja vitsit, kuten aina ennen tavattaessa.

Tuuli ja Olli menehtyivät auto-onnettomuudessa 12.8.2012. He olivat menossa Hämeenlinnasta Hattulaan ja kääntymässä kesämökkitielleen, kun rekka-auto ajoi takaa päälle. Auto lensi vastakkaiselle kaistalle ja sieltä tulevat ajoneuvot osuivat vielä heihin. Tuulin elämänliekki lepatti vielä sen jälkeen noin puoli tuntia ja Ollin tunnin verran. Seuraavaksi päiväksi suunniteltu veteraanikuntoutukseen meno estyi näin traagisesti.

Tuulin os. Hokkanen ja Ollin yhteinen yli 20 vuotta kestänyt taival alkoi tapaamisella Fuengirolassa Kallen kaivuhuoneen tansseissa. He asuivat talvisin Fuengirolassa El Condorissa ja Girasolissa ja kesällä Jyväskylässä ja Vanajaveden rannalla Hattulassa.

Tuuli oli sairaalakemisti. Hän sai työpäikastaan häntä loppuelämänsä vaivaavan pöpön ja joutui sairaseläkkeelle. Olli oli teknisen puolen majuri Parolassa, jonka museossa on nähtävänä Ollin nimikkopanssari. Olli oli mm. asiantuntijana mukana Itä-Euroopassa ostettaessa sieltä Suomeen panssarikalustoa.

Suomelan aktivisteja

Tuuli veti Suomelan tilkkupiiriä, jonka aikaansaannoksia saimme ihailla niin Suomelan salissa kuin muuallakin, missä töitä oli näytteillä. Ollin ohjauksessa oli hänelle rakas kuntotennis. Sitä pelattiin Los Pacosin

kentällä, jonka yhtenä puuhamiehenä hän itsekin oli aikoinaan ollut.

Ollille isänmaan itsenäisyys ja veteraanitoiminta oli sydämenasia. Muistan, kun hänen kotonaan kohottelimme maljoja isänmaalle itsenäisyyspäivänä juhlanan joka-vuotisen lipunnostotilaisuuden jälkeen Girasolissa, ja Ollin esitelmän hänen sotilaspoikatoiminnastaan veteraani-illassa, missä hän aina vieraili. Molemmat olivat aktiivisesti ja aina myötämielisesti myös monella muulla tavalla mukana Suomelan toiminnassa. Aurinkorannikon pariaksi heidät valttiin kukkaistanssiaisissa vuonna 2005.

Heillä oli yhtenä harrastuksena myös Etelä-Amerikan matkailu. Olli esitelmöikin Ecuadorista ja muista matkakohteista Suomelan teemailloissa.

Säännölliset elämäntavat ja Tuulin tuki

Ollille oli luonteenomaista ilmeisesti upseeriajoilta periytyvät säännölliset elämäntavat. Joka päivä tietyllä kellonlyömällä hän otti päivänokokset, ja suoritti lähi- maastossa terveyskävelynsä. Viimeisinä vuosina näön heikennettyä siihen ei enää ollut omin avuin edellytyksiä. Silloin Tuuli oli Ollille välttämätön tuki ja turva.

Muistamme lämmöllä

Kaipaamaan jäivät omaiset, tuttavat ja Suomalainen väki.

Tuuli ja Olli edustivat Suomalaisen henkeä parhaimmillaan. He olivat sydämellisiä ja aina auttavaisia. Tulo syyskuussa Espanjaan jäi tällä kertaa haaveeksi. Muistamme heitä lämmöllä ja kaipauksella.

Veikko Makkonen

Tuula Piekan muistolle

*Päivä kun nousee, niin sammuvu tähti.
Ei se iäks sammuvu, ken elämästä lähti.
Nuku tähti helmassa päivän.*

Eino Leino

Juhannuksena, kun Suomessa valmistaututtiin kesän suureen juhlaan, sain suruviestin Espanjasta. Tuula on menehtynyt keväällä todettuun sairauteen.

Kesän aikana ovat monet muistikuvat pyörineet ajatuksissa. Tapaaminen marraskuussa, kuva pirteästä, elinvoimaisesta ja tyylikkäästä Tuulasta. Vietimme silloin lähekkäin olevia syntymäpäiviä toisillemme onnellista elämää toivotellen. Itsenäisyyspäiväjuhla joulukuussa, vieressäni kyynel-ehtivä Tuula ja Veteraanin iltahuudon sävelet.

Tuula Piekkari syntyi marraskuussa 1940 Loimaalla. Tuulan ilmaisua lainatakseni, jalat olivat juurevasti kiinni Loimaan savisissa pelloissa. Eläkkeelle hän siirtyi pankin konttorinhoitajan tehtävistä. Hän oli kielitaitoinen, tunnollinen ja ahkera tehtävissä, joihin ryhtyi, ulospäin suuntautunut ja sosiaalinen. Juuri näitä ominaisuuksia omaavia ihmisiä tarvittiin Suomalaisen toiminnassa. Reilut kymmenen vuotta Tuula vietti talvikaudet Espanjassa ja kesät Turun seudulla kesämökkillään tai ns. kesätoissa matkailijoita palvellen. Fuengirolassa hän toi-

mi aktiivisesti suomalaisten ja suomelaisten parissa.

Suomela oli Tuulalle tärkeä yhteisö. Suomela oli hänelle paikka tavata ihmisiä, osallistua, vaikuttaa ja harrastaa laulamista, kuvataidetta ja osallistua ohjelmiin. Suomessa hän toimi rahastonhoitajana useaan otteeseen, puheenjohtajana vuosina 2003 - 2005 ja sen jälkeen tilintarkastajana kahtena vuonna. Hän arvosti suuresti aikaisempien sukupolvien tekemää työtä Suomen hyväksi. Hän arvosti yhteistyötä. Puheenjohtajana Tuula puhalsi meihin silloisiin suomelalaisiin talkoohenkeä. Siitä tuloksena olivat jo edellisen puheenjohtajan Vesa Tuomisen johdolla aloitettu Suomi-osasto Fuengirolan Kansainvälisillä päivillä. Sen jälkeen puheenjohtaja Tuula Piekkan johdolla toteutettiin kahtena vuonna näyttävät Suomi-osastot, teemana mm. meri-Suomi, metsä-Suomi, matkailu-Suomi. Voimakas muistikuva kansallispukuisista suomalaisista marssimassa kulkueessa halki Fuengirolan, terhakka Tuula edessä Suomen lipun viressä, letunpaistoryhmät, akankantokisat, moottorisahataide jne.

Tuula Piekka oli rohkea ja uudistusmielinen puheenjohtaja, joka tarvittaessa oli valmis tekemään koviakin ratkaisuja, mutta toisaalta hänellä oli sydän mukana monessa asiassa, hän oli herkkä. Hän osasi nauraa, iloita ja hassutella, mutta herkistyi helposti kyynelehtimään kesken kauniin puheen tai laulun. Hän oli aina valmis kokeilemaan uutta ja antoi siunauksensa harrastusryhmien vetäjien uusille ideoille. Itse hän ei kaihtanut mitään tehtäviä Suomessa, tarvittaessa hän keitti keittiössä riisipuuroa, myi tai tiskasi, tai esitti kohtalokkaalla matalla altoäänellään erilaisia naishahmoja. Hän piti Suomen tärkeänä tehtävänä monipuolisen harrastustoiminnan järjestämistä

tä jäsenilleen. Hän avasi ovia ja ikkunoita Suomesta ulospäin, piti yhteyttä kaupungin muihin suomalaisyhteisöihin, rakensi musiikkisilloja Suomesta Espanjaan järjestämällä ystäviensä kanssa monet mieskuorovierailut. Hän rakasti laadukasta mieskuoromusiikkia ja lauloi itse Helisevät-kuorossa sen perustamisesta lähtien. Monivuotisesta työstään suomalaisyhteisön hyväksi Tuula sai Suomiseuran ansiomerkkin.

Tuula Piekka toimi myös ansiokkaasti Turun seudun Rintamaiset ry:ssä ja oli toimittamassa kirjaa Naiset isänmaan asialla (2002). Isänmaallisesta toiminnasta Tuula palkittiin Valtiovallan myöntämällä ansiomerkillä.

Tuula oli pienestä koostaan huolimatta voimakas ja värikäs persoona, siksi häneen joko ihastuttiin tai vihastuttiin. Energisenä ja puheliaana hänen oli helppo tutustua ihmisiin ja siksi Tuulan tuttavapiiri niin Suomessa kuin Espanjassakin oli laaja. Hänellä oli paljon tuttavuuksia, mutta vähän todellisia ystäviä. Ystävänä hän oli empaattinen, hienotunteinen ja uskollinen. Hän halusi auttaa ja huolehtia ihmisistä, joilla oli vaikeuksia tai jotka olivat yksinäisiä tai avun tarpeessa. Uusia rannikolle tullut suomalainen sai hänestä tehokkaan kotiuttajan Fuengirolan elämään.

Monet suomelalaiset ja Espanjan ystävät jäivät kaipaamaan Tuulan korkokenkien kopsetta.

Tuuli se kulkee ja lentävi lehti.

Onnellinen se, ken laaksohon ehti.

Nuku lehti helmassa laakson.

Eino Leino

Reetta Kiiski

(ystävä ja Tuulan

1. hallituksen jäsen)

Pirkko Virmajoen muistolle

*“Lämmössä armon auringon
jo linnut visertää.
Vaan sitten suvi aina on,
kun matka taakse jää.”*

Pirkko Virmajoki lähti vaikean sairauden uuvuttaman luotamme, kun Porvoossa koiravunlehdet puhkesivat hiirenkorvalle ja käki kukkui ensimmäisiä kertoja.

Satojen porvooolaislasten rakastettu opettaja ja työtoverien arvostama kollega sai elää pitkän ja rikkaan elämän. Siihen kuului paljon työtä, paljon vaikuttamista, paljon myötätuntoa ja empaattista ajattelua ja paljon rakkautta.

Kaikki tunsivat Pirkko Virmajoen nimellä Piko. Hän syntyi 17.12.1928, mutta menetti jo viisivuotiaana vanhempansa lentävän keuhkotaudin uhrina. Läheisten hoivissa Pirkko ja isovelji Jussi kuitenkin kasvoivat satakuntalaisen suvun jäsenyyteen ja vahvaan omien juurien tuntemiseen.

Piko oli opettaja Jumalan armosta, innostava, lapsia ja nuoria ymmärtävä ja lämminsydäminen ihminen. Hän johdatti koululaisensa myös kulttuurin pariin.

Juuri ennen eläkeikää Piko löysi uuden haastavan työkentän. Hänestä tuli monen vuoden ajaksi vietnamilaisten lasten ja myös aikuisten opas kohti kotoutumista ja suomen kielen taitoa. Pikon taitava johdatus niin suomenkielen salaisuuksiin kuin suomalaisen elämänmuodon ymmärtämiseen koitui monen maahanmuuttajaperheen onneksi.

Virmajoen perhe ehti Porvoossa vaikuttaa monen alan kulttuuritoimintaan. Miehensä Iston kanssa Piko oli mukana nostamassa Johannes Linnankosken elämäntyön arvostusta. Hän kouluttautui myös matkappaaksi ja levitti näin Porvoo-tietoutta

turistien keskuteen. Pikolle rakas harrastus oli näytteleminen ja näytelmien ohjaaminen. Hänet muistetaan monista vahvoista roolitulkinnista esim. Fredrika Runebergina ja Larin Paraskena. Myös laulaminen Porvoon Koraalikuorossa oli rakas harrastus.

Pikosta tuli myös Espanjan ystävä. Hän opiskeli kieltä ja vietti monta talvea Fuenjirolassa. Täällä asuvat suomalaiset saivat joukkoonsa innokkaan, iloisen ja idearikkaan ihmisen, joka ennen kaikkea näyttelijänä rikastutti Suomalaisen kulttuurielämää. Hänen kalevalamittaiset runonsa ja tarinansa riemastuttivat vuosikausien ajan Suomalaisen väkeä. Suuri ilo ystäville oli kumminkin hänen persoonansa - iloinen, elämänmyönteinen, huumorintajuinen Piko, jonka hoiviin hakeutui jokainen apua tarvitseva.

Suomalasta löytyi myös Erkki Palmu, josta tuli Pikon viimeisten vuosien rakas, luo-

tettava ja turvallinen elämänkumppani. Liitto solmittiin keväällä 2004 Fuengirolassa ja siunattiin Porvoon ortodoksikirkossa. Ortodoksiseen seurakuntaan Piko löysi tiensä kirkkolaulun kautta, ja kirkosta tuli hänelle henkinen ja hengellinen koti.

Siinä samassa kirkossa hänet siunattiin viimeiseen lepoon. Piko jäävät kaipaamaan työtoverit ja harrastusten parista löytäneet ystävät, esim. näytelmien parissa iloisia hetkiä viettäneet teatteritaiteen ystävät. Raskaimmin hänen lähtönsä kuitenkin koskettaa lähimpien piiriä, Erkki-puolisoa, lapsia Jussia ja Kaisaa perheineen aina pienimpiä lapsenlapsenlapsia myöten. Jokainen heistä ja myös meistä, ystävistä ja työtovereista, tietää, että Piko on unohtumaton.

*Maijaliisa Dieckmann
Marjut Hurtig
Reetta Kiiski*

*Suomelan perustajajäsen ikinuori
Inga Kettunen täytti 17.8.
90 vuotta.
Sydämelliset onnittelut!*

Suomelan uusi hallitus kokoontuneena valintansa jälkeen yhteiskuvaan. Miehet vasemmalta ovat Olli Turunen, Seppo Järvinen, Seppo Suorajärvi ja Reino Savolainen. Naiset vasemmalta lukien ovat Asta Kuorttinen, Hilikka Suorajärvi, Sirpaelina Muurinen, Päivi Nummenmaa ja Marjut Hurtig. - Kuva: Veikko Makkonen

Suomelassa juhlitaankin

Laskiaista vietettiin leikkimielisen, tosi vakavasti otetun, kilpailun merkeissä. Kisaajia oli mukana paljon ja varsinkin soppa- ja lettujonoissa oltiin hyvin innokkaasti mukana. Ja ne jälkipelit, ne vasta oli rankkoja...

Valtteri jakoi hernekeittoa viehättävien apulaisten kanssa. - Myös Suomelan Sanomien toimitus palkittiin loistavasti onnistuneesta kilpailusuorituksestaan.

Ei tämä mikään intiaanihyökkäys ole, vaan jousiammuntakisa laskiaisena. Alakuvassa jaetaan sitten palkintoja, vuorossa Leena Makkonen.

Kukkaistanssiaiset

Kevään Kukkaistanssiaisissa nähtiin monenmoisia hattuja, toinen toistaan kauh... ei kun kauniimpia. "Kauneimmat kukkahatut" -kilpailun voitti Raimo Röyttä. Seuraavat sijat menivät Enni Sokuralle ja Annikki Röytälle. Raimoa muistettiin myös viirillä, kunniakirjalla ja ruusulla Suomelan hyv äksi tekemästään työstä.

Suomelan kukkaistanssiaiset

Suomelan toimintakauden päätöstilaisuus, kukkaistanssiaiset, pidettiin 31.3.2012. Sateinen sää selkeni sopivasti ennen klo 18, jolloin tilaisuus alkoi. Ulkokäytävä oli koristeltu perinteiseen tapaan luonnon kukilla ja salissa oli nähtävänä Kamera-seuran "Muuttolinnut" näyttely.

Vaikka "muuttolintuja" oli mennyt jo paljon Pohjolaan, oli kauden päättäjäisissä vielä väkeä salin täydeltä.

Aktivisteja muistettiin

Tiedottajamme Marjut antoi erityistä kiitosta toimistoaktivistina, rahakirstun hoitajana, puheenjohtajana ym. toimissa puurtaneelle pitkän työn tehneelle Maija Pulkkiselle. Maija kertoi työsarkansa Suomessa alkaneen jo v. 2000. Viireillä muistettiin hallituksessa ja keittiössä ahkeroinnutta Raimo Röyttä ja runoilla Suomelan tilaisuuksia viihdyttäneitä Rauha Korhos-

Kukkaistanssiaisten tahdeista vastasivat musiikin kivenkovat ammattilaiset Pikkis ja Nikkis.

ta, joka oli jo mennyt Suomeen 80-vuotispäiviään viettämään. Ruusuin, kunnia-kirjoin ja kiitoksin muistettiin varmaan pariakymmentä eri aktivistia.

Muusikot asialla

Musiikista huolehtivat Pikkis ja Nikkis sekä Suomelan naiskuoro Helisevät Martti Kilpeläisen johdolla. Helisevät loivat kevät-tunnelmaa mm. lauluillaan. Martti kertoi jatkavansa lauluharrastusta Helisevien kanssa myös ensi syksynä.

Liikunnallisia ym. ohjelma-numeroita

Yleisöön meneviä liikunnallisia ohjelmia olivat esim. Raijan ja Ullan esittämät Sevillanas-tanssit sekä piirileikit ja kohtalon-tanssi, jossa kunkin parin herran piti lopuksi viedä daaminsa baarin antimia nauttimaan. Ulla piti tietokilpailun, johon koko yleisö sai osallistua. Hän esitti myös riemukkaan sketsin vain noin 40 miestä rakastelleesta näyttelijättärestä.

Paras hattu

Eräs kukkaistanssien perinteisistä pääohjelmista oli tietenkin leikkimielinen ohjelmanumero "Illan paras kukkahattu". Nyt tähän kilpailuun yleisön eteen astui peräti 18 osanottajaa. Olipa siinä upeita hattuja. Eräs katseen vangitsija oli Waltterin valtava sombrero. Valinnan juontajana ja tuomarina toimineella Lauri Turtolalla oli vaikea tehtävä voittajien selville saamiseksi. Hän hoiti homman tyylikkäästi. Lopulta jäljellä oli enää yksi mies ja kaksi naista. Yleisön taputuksien saattelemana hän vihdoinkin viimein ilmoitti kauneimman hatun olevan Raimo Röytällä. Seuraavat sijat menivät Enni Sokuralle ja Annikki Röytälle.

Veikko Makkonen vei vaimonsa Leenan tulisen tangon pyörteisiin.

Arpajaiset

Tilkkupiirin arpajaisten pääpalkinnon, seinällä näytteillä olleen värikylläisen torkkupeiton, voitti Lauri Turtola. Yleisöarvonnin pääpalkinto, virkatuista lapuista koottu toinen torkkupeitto, meni Reino Savolaiselle. Lisäksi arvottiin monia muita palkintoja.

Lisää voittomahdollisuuksia ja päättäjäistanssit

Kaikille haukkaille tarjottiin vielä mahdollisuus voittaa muhkea pullo voimajuomaa heittokilpailussa, jossa pyrittiin saamaan euron kolikko mahdollisimman lähelle maalina ollutta palkintopulloa. Kilvan voitti Suomessa harjoittelijana toimiva Riku Pesonen. Hänen kolikkonsa oli vajaan vaaksan mitan päässä pullosta. Toinen suurvoittaja oli Suomela. Se kun sai kaikki muut kauemmaksi menneet kolikot, joita kertyikin melkoinen kasa. Illan päätteeksi tanssittiin Pikkiksen ja Nikkiksen tahdittamana.

Kiitokset

Yleisön ja Suomen hallitusväen lisäksi

erityisesti kiitokset ansaitsee Raijan vetämä ohjelmaryhmä ohjelman suunnittelusta ja toteuttamisesta, Ulla tilaisuuden mai niosta juontamisesta, Marjut ja muut Suomen voimanaset ja kaikki ohjelmien esittäjät. Kiitos iloisesta toimintakauden päätösjuhlasta!

Hyvää kesää toivotellen!

Veikko Makkonen

22. helmikuuta keskiviikon teemaillassa vieraili Suomessa taiteilija Anneli Sari. Hän esitti pari laulua ja markkinoi samalla keväällä pitämäänsä konserttia Palacio La Pazissa Fuengirolassa.

- Kuva: Risto Tuulensuu

Harjoittelijoina Suomalassa

Harjoittelu Suomalassa alkaa olla meidän sosionomien osalta ohitse. Saavuimme Fuengirolaan ja Suomelaan heti tammikuun alussa ja tuntui, että meillä on pitkä aika vietettävänä täällä, sillä lähdemme kotiin vasta maaliskuun puolessa välissä. Nyt kuitenkin voi vain todeta, että maaliskuu on saapunut. Aika juoksee nopeasti, varsinkin kun sen viettää uudessa maassa, uudessa kulttuurissa, uudessa työharjoittelupaikassa ja uusien ihmisten parissa. Eiköhän siinä ole jo aika paljon koettavaksi kahden ja puolen kuukauden aikana.

Meidän täällä oloaikaamme on mahtunut paljon kaikenlaista. Työharjoittelupaikkamme on ollut mukava ja opettavainen. Olemme saaneet vetää työharjoittelumme aikana hyvin erilaista toimintaa, kuten kuntojumppaa, virikepiiriä ja mölkkyä. Näiden piirien kautta on myös tullut tutustuttua moniin Suomalain jäseniin.

Piirien vetämisen lisäksi olemme saaneet kokemusta myös monista muista taidoista kuin perinteisistä sosionomin taidoista. Olemme työskennelleet keittiöllä, kirjastolla, kahvilan pitäjänä, lettujen paistajina ym. Harjoittelussamme opimme Waltterilta erittäin hyvän lettutaikinan ohjeen ja muutenkin paljon elämän viisauksia. Olemme myös osallistuneet mm. ystävänpäiväohjelmaan, Suomalain 20-vuotisjuhlan ohjelmaan, naisten hemmotteluiltaan,

laskiaissunnuntain ohjelmaan. Olemme jopa oppineet hieman tanssitaitoja Raijan ansiosta, vaikka alussa epäilimme, ettei meistä jalkapalloilijoista taida tanssijoiksi olla.

Harjoittelussamme ohjaajana on toiminut Sirpa, joka on vienyt meitä paikasta toiseen ja toiminut muutenkin apuna monissa asioissa. Sirpa on koko ajan ollut puhelimen päässä tavoitettuna ja auttanut oli ongelma sitten mikä vain. Sirpan kanssa olemme käyneet tutustumassa mm. Malagaan, Torremolinokseen ja Benalmadenaan. Kävimme myös Sirpan opastuksella kävelemässä Mijaksessa, josta tuli päivän askeleet kerättyä ja upeat maisemat jäivät mieleen, sekä tallentuivat kameroihin.

Tytöt Pablo Picasson seurassa

Kaiken tämän lisäksi olemme saaneet opiskella espanjaa Ullan opastuksella. Ulla on ihanalla persoonallaan saanut meidät oppimaan ja kehitystä on selvästi tapahtunut alkuun nähden. Mikäs sen mukavampaa kuin opiskella rennossa hengessä altaan vierellä. Jos ei espanja näin jää päähän, niin ei kyllä sitten millään.

Työpäivät ovat välillä venähtäneet pitkiksi ja töitä on riittänyt. Olemme kuitenkin ehtineet harjoittelun lomassa tutustua Espanjaan laajemminkin reissumme aikana. Olemme käyneet mm. Rondassa, Grana-

dassa ja jopa Barcelonassa. Jokaisella matkalla on saanut nähdä ihania maisemia ja tutustua uuteen kulttuuriin, joka myös on tärkeää, kun on kyseessä kansainvälinen harjoittelu.

Nyt on meidän aikamme kiittää näistä 2,5 kuukaudesta ja toivottaa Suomelan jäsenille hyvää jatkoa. Kiitos kaikista opetuksista ja elämän viisauksista, piireihin osallistumisista ja muusta yhdessä olost.

Tämän harjoittelun jokainen meistä muistaa aina.

Jenni, Sini ja Jaana

Savolaene Mäkkärillä

Tapahtui Kuopiolaisessa hampurilaisravintolassa...

- Ja mitäs teille?
- Mitteepä tässä, kiitos vuan kysymästä.
- Tarkoiton siis, mitä te syötte?
- Purkkoo, tästä on kyllä jo maku männy.
- Mutta mitä te tilaatte nyt?
- Savon Sanomii ja Aku Ankkoo, mutta nyt ottasin hampurilaesen.
- Selvä. Ja minkähän hampurilaisen?
- No eikös se ou se systteemi, jossa on pihivi ja kaks kuorta. Pitäishän se teijän tiällä tiettee.
- Syötkö täällä?
- Sillon tällön harvakseltaan.
- Öh... siis syötkö täällä nyt tällä hetkellä?
- Purkkoo vuan eilleen, mutta maku, se on kyllä jo männy.
- Puhun tilaamastasi hampurilaisesta. Tuleeko se mukaan?
- Kah, jos se vuan tahtoo.
- Siis otatko mukaan?
- Tule vuan jos halluut.
- Selkeä kysymys: syötkö tilaamasi ruoan täällä?

- Onko siellä tillo? Uattelin kyllä että tuolla pöyvässä...
- Hyvä on. Saako laittaa kaikki mausteet?
- Jos ne vuan mahtuu, vähä kyllä eppäilen.
- Eli: kaikkia mausteita vai ei kaikkia mausteita?
- Joo... mutta kanelin suap jättee poikkeen.
- Eipä sitä kyllä yleensä... no, kaikkia muita saa siis panna?
- No sehä olj muute aeka suora ja hävytön kysymys, hävetkkee nyt vähäsen.
- Voi helvetti teidän kanssa!!
- Vai niin, jotta tällasta palvelluu. Taijanpa sitte jättee tilloomata ja hakkee torilta muikkukukon.....!

Unelmien täyttymys

Pitkän odotuksen jälkeen saimme tiedon Sirpalta, että meidät on hyväksytty Suome-
laan työharjoitteluun ja näin pääsimme elä-
mään unelmaamme. Kuvia katsellessamme
ja päiväkirjaa lukiessamme mieleemme pala-
avat ihanat ja lämpöiset muistot Fuen-
girolasta ja siellä tapaamistamme ystäväl-
lisistä ihmisistä.

Saavuimme Fuengirolaan tammikuun alus-
sa ja sää oli mitä suotavin. Ensimmäinen
tapaaminen Sirpan kanssa antoi hyvän ku-
van tulevasta kolmesta kuukaudesta. Tämä
ensireaktio pitikin paikkansa, sillä työ-
harjoittelu Suomalassa oli unohtumaton
kokemus. Saimme mitä parhaimman vastaan-
oton ja tiesimme heti kuuluvamme Suome-
laan.

Työharjoittelumme oli erityisen monipuoli-
nen ja antoisa. Saimme olla osallisena Suo-
melan monessa juhlassa välillä tarjoillen,
tanssien ja jopa pianoa soittaen. Erityisesti
mieleemme palaavat hulvattoman hauskat
tanssiharjoitukset, joista erityisesti lämmöl-
lä muistellaan Raijaa ja muita meille hyvin
läheiseksi tulleita harjoittelija kollegoita.
Työharjoittelun ohessa tutustuimme Espan-
jan kulttuuriin, esimerkiksi loppiais- ja
pääsiäiskulkueisiin, eri kaupunkien nähtä-
vyyksiin sekä paikalliseen elämään. Kolme
kuukautta meni todella nopeasti ja lähdim-
me haikkein mielin huhtikuun alussa takai-
sin lumiseen Suomeen.

Ja näin loppuun haluamme erityisesti kiit-
tää Espanjassa hyvin tärkeiksi tulleita ihmi-
siä. Kiitos Sirpa, joka jaksoit pitää meistä
hyvää huolta ja autoit tarvittaessa. Kiitos
Seppo, olit meille kuin ”varapappa”, jääm-
me kovasti kaipaamaan yhteisiä hetkiämme.
Kiitos Walteri, joka jaksoit hauskuuttaa
meitä huonoinakin päivinä. Kiitos Enni, si-

nulta saimme positiivista elämäniloa ja
jaksamista välillä kiireiseenkin arkeen.
Erityiskiitokset myös nimeltä mainitse-
mattomille Suomalain jäsenille ja ihanille
työkavereillemme, jotka teitte unelmamme
mahdolliseksi.

Ihanaa syksyn jatkoa!

Geronomiopiskelijat Lapista

Mari, Saimi ja Satu-Maaria

**Suomela on kaikkia
rannikon suomalaisia varten.
Tulethan mukaan!**

Suomelan viikko-ohjelma

Maanantai	09.00 - 12.00	Hopeasepät + lasikorut	Suomela
	12.00 - 15.00	Toimisto ja kirjasto	Girasol
	12.00 - 13.00	Tennis Mailapelikeskus	C. Cantera
	14.00 - 15.00	Espanjaa, Fantástico 1	Suomela
	15.00 - 16.00	Fantástico 2	Suomela
	16.00 - 17.00	Fantástico 3	Suomela
	17.00 - 18.00	Fantástico 4	Suomela
	16.00 - 18.00	Mölkky	Cantera-puisto
Tiistai	09.00 – 10.00	Venga! Espanjan alkeita	Suomela
	10.30 – 12.00	Tietokone tutuksi alkanee marraskuussa	
	13.15 - 15.15	Kirjallisuuspiiri	Suomela
Keskiviikko	15.30 - 17.00	Virikepiiri	Suomela
	09.30 - 13.00	Tilkkupiiri	Suomela
	12.00 - 15.00	Toimisto ja kirjasto	Girasol
	14.00 - 16.15	Lounas á la Suomela	Suomela
	16.15 - 16.30	Viikkotiedotukset	Suomela
	16.30 -	Teemailta	Suomela
Torstai	09.30 - 11.30	Luontopiiri kk:n 1. ja 3. to	Suomelan portilta
	09.30 - 11.30	Käsityökahvila	Suomela
	12.30 - 14.00	Jooga	Suomela
	14.00 - 15.45	Helisevät	Suomela
	15.15 - 17.30	Ohjelmaryhmä	Suomela
	18.00 - 20.00	Kameras seura kk:n 2. ja 4. to	Suomela
	18.00	Golf-kerhon kokous kk:n 1. to	Suomela
	09.30 - 15.00	Taideseura	Suomela
Perjantai	12.00 - 14.00	Espanjan keskusteluryhmä	uima-altaalla
	15.15 – 16.15	Soft-jumppa	Suomela
	16.30 - 19.30	Aurinkorannikon Veteraanit, kk:n viim. pe	Suomela
	19.30 - 21.30	Karaoke	Suomela
	18.00 - 20.00	Yhteislauluilta	Suomela
Lauantai	09.00 -	Sohail-kävely	lähtö Rafaelin aukiolta
Sunnuntai	09.30 -	Mijas-kävely	lähtö Girasolin yläkulmalta
	15.00 - 17.00	Ohjelmaryhmä	Suomela
	18.00 - 21.00	Tanssi-ilta, elävä musiikki, 3e	Suomela

Lokakuun kuukausiohjelman

LA 6.10.	klo 9	Suomelan siivoustalkoot
	klo 18-21	Talkootanssit, Pikkis & kumpp. 3e
MA 8.10.	klo 9	Harrastuspiirit aloittavat
	klo 12-15	Toimisto ja kirjasto avoinna
KE 10.10.	klo 12-15	Toimisto ja kirjasto
	klo 14-16	Lounas á la Suomela
	klo 16.15	Omat tiedotukset
	klo 16.30	Kauden avajaiset, Aleksis Kivi-juhla
LA 13.10.	klo 10-12	KIRPPIS Suomelan ulkokäytävällä
	klo 18-20	Yhteislauluilta
SU 14.10.	klo 18-21	Tanssit, Pikkis & kumpp. 3e
MA 15.10.	klo 12-15	Toimisto ja kirjasto
KE 17.10.	klo 12-15	Toimisto ja kirjasto
	klo 14-16	Lounas á la Suomela
	klo 16.15	Omat tiedotukset
	klo 16.30	Teemaillassa Paula Könnilä kertoo tutkimuksestaan
SU 21.10	klo 18-21	Tanssit, Pikkis & kumpp. 3e
KE 24.10.	klo 14-16	Lounas á la Suomela
	klo 16.15	Omat tiedotukset
	klo 16.30	Teemaillassa poisnukkuneitten muistotilaisuus. Emer.piispa Kalevi Toiviainen kertoo kirjastaan Tähtiä Espanjan taivaalla
PE 26.10.	klo 16.30	Veteraani-ilta
PE 26.10.		
ja LA 27.10.	klo 14-17	Suomelan osasto kauppakeskus Miramarissa
SU 28.10.	klo 18-21	Tanssit, Pikkis & kumpp. 3e
KE 31.10.	klo 14	Lounas á la Suomela
	klo 16.15	Omat tiedotukset
	klo 16.30	Teemaillassa Kirjakauppias Markku Vento kertoo mm. Sofi Oksasen kirjasta Kun kyyhkyset katosivat
TO 1.11.	klo 18	Golf-kerhon kokous

Lisäyksistä ja muutoksista ilmoitetaan kotisivuilla, ilmoitustauluilla, SE- ja Fuengirola.fi-lehdissä sekä facebookissa.

Jäseneksi voit liittyä Suomelan toimistossa tai teemailloissa.
25€:n vuosi- ja 10€ kk-jäsenmaksulla voit osallistua ryhmiimme.

Asociación Finlandesa Suomela

HALLITUS 2012 – 2013

Seppo Järvinen	puheenjohtaja	635 728 246
Marjut Hurtig	tiedottaja	629 029 570
Päivi Nummenmaa	sihteeri	619 570 832
Sirpaeliina Muurinen	harjoittelijavaihto	657 414 965
Asta Kuortinen	rahastonhoitaja	+358 400 418 580
Hilkka Suorajärvi ja		
Seppo Suorajärvi	kirjasto	681 174 455
Reino Savolainen	sali-isäntä	+358 408 203 711
Olavi Turunen		+358 400 503 241
Suomelan toimisto		952 660 721
Suomelan fax		952 660 697
Suomelan sähköposti	suomela@suomela.info	
Suomelan kotisivut	www.suomela.info	

TOIMINTA- JA HARRASTUSPIIRIT

Baari, hopeasepät	Walteri Pirttivaara	652 539 840
Espanjan kieli	Tiina Lindén	670 671 483
	tina.linden@telefonica.net	
Espanjan keskusteluryhmä	Elena Vergara	658 814 033
Golf-kerho	Kari Hyttinen	693 780 578
	suomelangolf@gmail.com	
	Tapani Saarentola	664 672 111
	Martti Kilpeläinen	609 115 245
Helisevät -kuoro		
Harjoittelijoitten ohjaus,		
tietokone tutuksi	Sirpa Ruhanen	660 150 440
Jooga	Tiina Tuurna	693 712 417
Kirjallisuuspiiri, tennis	Paavo Hanhisalo	685 874 452
Kotisivut	Anneli Pekkala	696 804 614
Kuvataide	Eero Paakkunainen	652 296 959
Käsityökahvila, matkat	Ulla Turtola	645 059 708
Luontopiiri, kamerakerho	Veikko Makkonen	649 226 712
Mijas-kävely	Olavi Silventoinen	952 664 257
Ohjelmaryhmä, soft -jumppa	Raija Ihanainen	687 313 193
Sohail-kävely	Anja Majoinen	645 291 170
Suomelan Sanomat, toimitus	Marjut Hurtig	629 029 570
	marjut.hurtig@gmail.com	
- taitto	Risto Tuulensuu	+358 400 664 092
	risto.tuulensuu@gmail.com	
Tilkkupiiri	Liisa Turtiainen	952 468 860

Suomelan golf kerhon kilpailupäivät

maanantaisin

vuosi 2012 vuosi 2013

22.10.	14.01.	11.03.
12.11.	28.01.	25.03.
26.11.	11.02.	08.04.
10.12.	25.02.	

Pelit alkavat **klo 12.30**

Suomelan golf kerho

suomelangolf@gmail.com

Suomelan sali:

Camino de la Cantera 49, Los Pacos

Toimisto ja kirjasto:

Calle Las Vinas 54, Edif. Girasol,

E-29640 Fuengirola

Toimisto ja kirjasto ovat avoinna

ma ja ke klo 12-15

Tärkeitä puhelinnumeroita

Yleinen hätänumero	112
Poliisin hätänumero	092
Rikosilmoitus	902 102 112
Palokunta	080
Ambulanssi	061

Ne Suomelan jäsenet, joilla jo on jäsennumero, voivat maksaa

JÄSENMAKSUN 25 € PANKKIIN

tilille ES11 3058 0822 7327 2002 2492

(sähköisesti maksettaessa ilman välilyöntejä)

Maksajan nimi ja jäsennumero tulee merkitä selkeästi.

Uudeksi jäseneksi liittyminen tapahtuu Suomelan toimistolla.